

"Pravljčna kulisa, barviti kostumi in razgibano dogajanje, popestrjeno z mladostno otroško igrivostjo, so ustvarili prijetno všečno atmosfero, ki je pritegnila tudi mlajše gledalce, hkrati pa so posamezni, predvsem solistični segmenti ponudili idealno priložnost za dokazovanje pridobljenega znanja in virtuoznosti." (Tiberiu Marta)

Razgibana vrtnarska pravljica

Zaključna baletna produkcija Konservatorija za glasbo in balet Maribor

DAMIJAN VINTER

22. in 23. aprila so se v veliki dvorani mariborskega gledališča na zaključni produkciji predstavili učenci in dijaki Konservatorija za glasbo in balet v Mariboru. Tudi letos je bera baletnih zanesenjakov v razponu od 6. do 19. leta starosti pohvalna, kar daje upati, da bodo tudi v prihodnosti vrste baletnih ansamblov v slovenskih plesnih institucijah zapolnjene tudi z domačimi plesalci. "V zadnjih letih opažamo povečano zanimanje in tudi letos je bilo v baletni program vpisanih več učencev kot lani," pravi **Helena Valerija Krieger**, vodja baletne šole in organizatorka predstave, na kateri je nastopilo nekaj manj kot 300 plesalcev.

V prvem delu večera so se s štirinajstimi etudami predstavili pripravnički in posamezni razredi, pri čemer so bili pri najmlajših v ospredju gibalna stvarjalnost, otroška navdušenost in karakterna različnost, pri višjih razredih pa so že prišli do izraza posamezni baletni elementi. Kljub neuravnoteženosti – kar je seveda bistvo celoletnega pregleda šolajoče se generacije – je bilo poznati kar nekaj obetavnih plesalk in plesalcev, ki jih, seveda z vztrajnostjo in disciplino, čaka svetla baletna prihodnost. Večina teh posameznikov je svoje znanje in nadarjenost še potrdila v drugem delu večera, v katerem so v koprodukciji s SNG Maribor izvedli o vsebini preprosto otroški a po tehnični plati zahtevni balet Cipollino.

"Z vodstvom mariborskega gledališča smo se dogovorili, da bo Cipollino v prihodnji sezoni uvrščen kot samostojna baletna predstava na repertoar Opere in baleta SNG Maribor," je potrdila Kriegerjeva.

Cipollino je ime izmišljenega lika, ki ga je v eni svojih otroških pripovedk ustvaril italijanski pisatelj Gianni Rodari. Zgodba s prikritim političnim pridihom – večno aktualno zatiranje preprostega oziroma nižjega sloja s strani vladajoče manjšine – je navdihnila skladateljico armenskega rodu Karen Hačaturjan, nečakinjo slavnega Arama Hačaturjana. S koreografom Henrikom Aleksandrovičem Majorovim je pred slabimi štiridesetimi leti ustvarila celovečerni balet in ga z ukrajinskim akademskim baletom premierno uprizorila leta 1974 v kijeovski operno-baletni hiši Taras Ševčenko.

Naslovni junak je radoživ in malce neodgovoren mladenič dobrega srca, ki se s pomočjo prijaznega grofa Višnje postavi po robu čemernemu princu Limoni, ki je svojim podanikom prepovedal zidanje hiš in zaradi nedolžnega incidenta v ječo pahnil njegovega očeta. Predstavo je po izvorni koreografiji za gojence mariborskega Konservatorija pripravil baletni pedagog in koreograf **Aleksandr Lukjanov**, bivši solist HNK Zagreb in Northern Ballet iz Manchesterja. V predstavo, v kateri nastopa pisana množica različnih vrtnin in sadja, je vključil 58 učencev od 5. razreda do 4. letnika ter nekaj članov mariborskega baletnega ansambla. Slednji so, presenetljivo pohvalno, presenetljivo sproščeno in se vidno uživajoč predstavili v povsem

drugačni luči, kot smo jih vajeni (izjemna obrazna mimika **Vadima Kurgajeva** kot princa Limone ter gibalno karikirajoč **Vasilij Kuzkin** kot gospod Paradižnik).

Pravljčna kulisa, barviti kostumi in razgibano dogajanje, popestrjeno z mladostno otroško igrivostjo, so ustvarili prijetno všečno atmosfero, ki je pritegnila tudi mlajše gledalce, hkrati pa so posamezni, predvsem solistični segmenti ponudili idealno priložnost za dokazovanje pridobljenega znanja in virtuoznosti. Izpostaviti velja predvsem **Filipa Juriča** kot Cipollina, **Tomaža Goluba** kot Grofa Višnjo, **Tjašo Lešnik** kot Redkvico in **Nino Noč** kot Magnolijo. Sedemnajstletni Jurič se je izkazal z izredno samozavestnostjo in zanesljivo izpeljivo piruet in skokov. Če je po karakterju bližji vlogam, kot so Hilarion ali Rotbart, je Golub, dijak 2. letnika, po pojavnosti posebej zasanjanega princa.

Tudi on je zahtevane elemente odplesal precizno in prepričljivo, zaznati je bilo morda le še kanček razumljive zaskrbljenosti pri podržki soplesalke. Odlično sta se odrezali tudi obe diplomatki. Tjaša Lešnik je ob lepi klasični tehniki (grand jetes, pas de chat) izžarevala še pohvalno karakterno izraznost, Nina Noč pa se je izkazala kot obetavna klasična balerina s tehnično podkovanostjo, lirično gracioznostjo in vizualno pojavnostjo. Vsi štirje so dokazali zrelost za nastop v profesionalnih ansamblih, seveda pa to ne pomeni, da si tega ne zasluži še kdo od dijakov zaključnih letnikov, ki tokrat še niso imeli priložnosti pokazati vsega svojega talenta in znanja.